

1948-09-02

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Elena Larsen, Johan Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Belåten (svensk): Tilfreds, glad

Hins (svensk): Den anden

Omtalte personer:

Jens Larsen

Jonas Larsen

Peter Andreas Larsen

Alhed Møhl, Lysses datter

Marie Neckelmann

Arkivplacering:

Brevet er i privateje

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Brevet ejes af en efterkommer af Elena og Johan Larsen

DOKUMENTINDHOLD

Christine Mackie takker for 10 dejlige dage på Båxhult. Hjemrejsen var hård, for da hun kom til Malmø, gik færgen først den følgende morgen. En stationsforstander var sød og lod hende sove i en tom passagervogn. Han kom også med uldtæppe og pude til hende og vækkede hende næste morgen.

TRANSSKRIFTION

2/9-48.

Hils Frøken Kyllie og sig Tak for Lån! Jeg har et grundet Håb om at få fat på en svensk do.!

Kære Lysse og Bimse!

Inden jeg begynder Beretningen om min eventyrlige Hjemrejse, vil jeg sige jer så mange Tak for de 10 dejlige Dage! for Ro og Fred og Hvile og Opmuntring og god og forsvarlig Behandling i alle mulige Retninger! På det Område, hvor i År stod tilbage for ifjor, er I Sagesøse, det må Vorherre tage på sin Kappe når han er så hensynsløs at lade det regne over os retfærdige.

Jeg kom så godt til Halmstad i jeres lille Tog, hvor det trak forbandet, hvor end jeg anbragte mig.

I Halmstad fik jeg det første Chock, idet en Banemand sagde, at snälltoget til Malmø var gået for 2 Min. siden, men da det viste sig, at der gik et andet 1/2 Time efter, kom jeg hurtigt til mig selv. Jeg havde en meget rar Rejse til Malmø - når jeg sad på begge mine Ben i Sofaen, dér trak det nemlig også iskoldt om Fødderne. I Malmø gik jeg strax glad og tillidsfuld ud og fik min Kuffert udleveret, og skulde så have et Stadsbud til at bære den ud til Båden - hvad for en Båd? spurgte han ja, den til Kbh - - der var ingen før næste Morgen Kl. 1/2 7!! Det var en så barok Situation, at jeg brast i Grin! men det var jo i sig selv ikke særlig morsomt, da Pengene ikke rakte til Hotel og jeg ikke, som Statsbud-Formanden foreslog kunde tænke mig at gå på Gaden, når Stationen stængtes. Jeg anråbte dem om at anvise mig en overordnet, som kunde råde mig og foreholdt dem, at det var Liv eller Helbred om at gøre, men det sked de på; de var frække nok til at sige, at jeg måtte tage min koffert med, som stod på Skranken, men så blev jeg gal og tvang dem til at finde min Garantiseddel i det bortkastede Affald. Jeg gik så ud i Hallen og spejdede efter en Uniform, men fandt ingen; så kom jeg i Tanker om Garderoben, og dér var endelig et Medmenneske, og han viste mig Vejen til Stationsforstanderens Kontor - langt borte og for mine beskedne Åndsevner svært at finde, men det lykkedes da, og jeg udøste nu mit Hjærte for en smuk og sympatisk Herre i fin Uniform; han og

hans ikke mindre tiltalende unge Assistent hørte med Deltagelse om mine Besværligheder og min Beretning om den dumme Hins i Landeryd; jeg spurgte, om der ikke var et Hul et Sted på Stationen, hvor jeg kunde få Lov at være om Natten! Jo, jeg skulde gå med ham, så skulde han vise mig til Rette; vi foretog så en Fodtur langt ud i Systemet, hvor der stod en ensom III Kl. Jernbanevogn med Påskrift, at den ikke måtte kobles til noget Tog; der gik vi ind og beså Lejligheden, som jo var helt tiltalende; jeg satte min Håndkuffert og fulgte med ham tilbage for at se, om der var åbent i Restauranten - det var der, i I Kl.s og der var lunt og rart, og jeg spiste to smörgåser og drak mindst en Liter The. Så gik jeg da de lukkede Kl. 11, ud og købte nogle Aviser mod Kulden - jeg bad om de tykkeste! det var svenska Dagbladet. Hermed vandrede jeg ud på Linjen og ind i mit bramfri Nattekvarter; men tænk, lidt efter kom Forstanderen bærende med en Pude og det største og tykkeste Uldtæppe, jeg har set! var det da ikke ualmindelig sødt! - Jeg stak Hovedet gennem en Avis, under Trøjen, så den holdt mig varm på Ryg og Bryst, og så gik jeg i Seng, godt vøvet ind i det dejlige Tæppe, som holdt mig fuldstændig varm; jeg faldt godt nok i Søvn, men vågnede senere ved en brutal Trampen i min Vogn og en Lygte i Ansigtet, to Mænd spurgte, om jeg havde Tilladelse til at ligge der - det havde jeg jo, og så forsvandt de, og jeg faldt igen i Søvn. Kl. 4 kom en Mand og vækkede mig, af Opmærksomhed, for hvis jeg skulde med Stockholmsexpressen, så gik den snart. Derefter turde jeg ikke lægge mig til at sove igen, men stod op Kl. 1/2 5 og spaserede op og ned ad Gulvet en Timestid, svøbt i Uldtæppet. Kl. 1/2 6 kom den Engel til Forstanderen for at se, at jeg ikke sov over mig! Jeg forklarede ham, at han havde reddet mit gamle Liv med Tæppet . hvilket sikkert var den rene Sandhed, og han smilede belålen, jeg var sgu lige ved at kysse ham. Jeg skrev et sødt Brev til ham, da jeg kom hjem og takkede ham med sort på hvidt. Resten gik glat, og Morgenkaffen på Færgen var noget af det underfuldste, jeg har nydt. Ingen aner vist, hvor man bliver sprælsk og lebendig efter en Nat i en enlig Jernbanevogn og meget lidt Søvn! Jeg blev det i den Grad, at jeg gav mig til at føre en spøgefuld Samtale på fransk med en Herre ved mit Bord! Med Kufferterne var der [det følgende skrevet s. 3; lodret i venstre margen:] ingen Besvær; jeg kom hjem Kl. 1/2 10 og burde være gået på Hovedet i Arbejde med mine Sedler - men jeg må dog indrømme, at jeg den Dag ikke hørte til de arbejdsvillige; næste Dag var jeg all right og er det fremdeles. Hermed slutter [det følgende skrevet s. 4; i venstre margen, lodret:] Beretningen om Tante Mornines store Udenlandsrejse. 1000 Hilsner til jer alle!

Hils Trohnen kysse og sig
Tak for Lån! $\frac{1}{3}$ har et
grundaet Håb om at få bet på en svensk ds.!

2/9-48.

Kære Lyse og Brinne!

Inden jeg begynder Beretningen om min
eventyrlige Fjerejre, vil jeg sig jer så mange
Tak for de 10 dejlige Dage! for Ro og Fred og Hvide
og Opmerksomme og god og forvarlig Behandling
i alle minde Beretninger! På det Overbuds, som
i År skod tilbage for i fjor, er I saget, det
må Vorherre tage på sin Kæppe, når han er så
meget jule at lade det regne over os retfærdigt.

$\frac{1}{3}$ kom så godt til Halmstad i jeres lille Tog,
som det nok forbandt, som jeg end anbragte mig.

I Halmstad fik jeg det første Clock, idet en Basse-
mand sagde, at snellaget til Halmstad var gået for
2 Min. siden, men da det viste sig, at der gik et
andet $\frac{1}{2}$ Time efter, kom jeg jo hurtig til min selv.

½ havde en meget rar Rejse til Malung. Når ½
sød på begge mine Bæne i Sofæen, der trak det usæd-
vanlig isholdt om Fedderne. I Malung gik ½ strax
glad og tillidsfuld ind og fik min Koffert iklævet,
og skulde så have et Skabsbrev til at bære den
ned til Båden - hvad for en Bredspændt hæv
ja, den til Kble - - der var ingen for uante
Morges Kl. ½ 7!! Det var en så barsk Situation,
at ½ brast i Grin! men det var jo i sig selv
ikke særlig uimodt, da Pengene ikke rakte til
Hotel og ½ ikke, som Skabsbrev-Domanden foreslog,
kunde tænke mig at gå på Gaden, når Stationen
skæntes. ½ overbejste dem om at anvise mig
en overordnet, som kunde råde mig og forbrød
dem, at det var Liv eller Dødsbed om at gøre,
men det sked de på; de var frække nok
til at sige, at ½ måtte tage min Koffert med,
som stod på Skraabæn, men så blev ½ gal og
svarede dem til at finde mine Garantieddel
det bortkastede Pøffel. ½ gik så ind i Hallen og
spejdede efter en Uniform, men fandt ingen; så
kom ½ i Taverne om Garderoben, og der var endelig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et Medlemskab, og have vi et min Vejre til Næstens.
Sustandens Kone har læst borte og for mine beredelse
Andreminer svaret at finde, men det lykkedes da, og i
sidste en mit Bjævt for en smuk og agerparke
ferre i sin Uniform, han og hans alle mine
tiltrækkende unge Assistent hørte med Helagelie
om mine Berøringssteder og min Beredelse, om
den dømme skien i Landkøyd, i springe, om den
Me var et Fiel et Dred på Stationen, hvor i
Binde for Lov at vare om Natten! Jo, i skiede
gå med ham, så skuede han om mig til Rette
i Jernbøgen på en Fodtur læst ud i Skyen, og
der der stod en enone 10 ke. Herunder
med Pærbrift, at den ikke måtte køde til noget
Tag, der gik vi ind og berø befjeldet, som jo var
helt tilbedende, i alle mine Hænderhoffert og
fjælte med ham tilbage for at se, om der var noget
i Restauranten - det var der, i T. 12. og der var
læst og art, og i spirit de smukke og drakt
minst en Liker The. En gå i, da de lirkede ke, i
ud og Nøte nogle Avner med Kalden - i had
om de Nøberts! det var svenske Dagbrødet.
Dermed vandrede i ind på Nævre og ind i
mit brøp: Nallekøber, men fandt, lidt efter som

Forsanderen berede med en Pude og det skint og byk-
dret Væddes, i har set! var det da ikke indimod,
agte i - 1/2 skab Hørdet gennem en Avis, under Trojen,
nå den læst mig vane på Røg og Brødt, og så gik i
i Sang, gæt vovet ind i det dejli Topp, som læst
mig fæddelæst, vane; i faldt godt ud i Sove,
men någede senere ved en brødt Frøpau i min
Nævre og en høyt i Aareglet. So læst epæste, om i
læst Villadde til at Røg der - det læst i 90, og så
forvandt de, og i faldt igen i Sove. Ke. 4. Nævre en
læst og vrede mig, af Opvækkelse, for læst i skiede
med Stockholmsproven, så gik den snart. Derfor
funde i alle læst mig til at sove igen, men stod op
ke. 5. og spændt op og med ad Julest, en Tænder,
nøbt i Væddes, ke. 6. Nævre den Gæst til for-
stædler for at se, at i ikke sov over mig i 1/2 for-
klæde ham, at han havde reddet mit gamle Liv
med Toppet - lirket rirkert var den rene Sandhed,
og han skuede betænt, i var agt lig ved at
Nævre ham. I skov et helt Brøn til ham, da i
Nævre lirket og bakkede ham med sort på hovedt.
Reker gik et af Væddeshoffen på Nævre var
nøbt af det underfældet, i har nøbt. Nævre men
vint, læst men bliver epæst og læst; efter en brødt
i en end, Herunder og meget lidt Sove. I bliv det
i den fad, at i gav mig til at for en epæst Tænder på
Hærd, med en Nævre ved mit hoved! Med Hoffens vander